

ریبون در نقش اتاق فکر اجتماعات

ریبون با حضور در اجتماع های کوچک تر و تحلیل حضور که این افراد شاید نیاز به پرچم و صوت داشته باشند اما بیشتر ی صحنه گردانی هستند.

زاده، از اعضای هسته اولیه تشکل ریبون است. او به همراه دو اینکه خیابان از حرف و گفتن خالی نشود، برای تولید شعار و شدند. طحان زاده توضیح می دهد: در مشهد حدود ۱۵ اجتماع بیش از هزار نفر برگزار می شد، اما ما ۱۲۶ اجتماع مردم پایه را که هر کدام با حضور ۱۰ تا ۴۰ نفر در محله ها شکل گرفته بود. اجتماع های کوچک متوجه شده بود که بیشتر حاضران به آمریکا، مرگ بر اسرائیل و... اکبر بسنده می کنند؛ همین موضوع ریبون با اعزام سخنران و چاپ شعارهایی که تولید این تشکل در این اجتماع ها را هد فمند کند.

ید: شعارها متناسب با شرایط روز نوشته می شد به عنوان مثال این اتحاد مقدسه، دشمن ما دلوایسه، یا ایران وطن ماست، ت، به اجتماعات می رسید.

شعارهایی متناسب با تحولات روز

ادامه، ۸ شعارنامه در برگه A5 تهیه کردند؛ شعارنامه هایی که ت محلی، در ۱۵ اجتماع بزرگ شهر نیز توزیع شد؛ طحان زاده شتن این شعارها، وقایع روز، فرمایشات امامین انقلاب و سخنان ررسی می کردیم. بعد از جمع بندی، پیام ها را به شعارهای کوتاه اجتماعات تبدیل می کردیم. البته پیش از چاپ، نظر چند شاعر هم می پرسیدیم.

چک، افراد و گروه های مختلفی حضور داشتند و از ورزشکاران تا زنان خانه دار یا فعالان یک شغل مانند آرایشگران، به خیابان ریبون که ارتباط خوبی با محلی ها پیدا کرده بودند، از دل همین پیدا کردند که داوطلب کمک بودند؛ با کمک خطاط، خیاط و ستیم پرده هایی را که اکنون در خیابان طبرسی نصب شده است، کنیم. این کار تماماً مردمی بود و بدون هیچ بودجه ای انجام شد.

روایتگری در جبهه رسانه

تولید محتوا، یکی از مهم ترین کارهای «ریبون» در روزهای جنگ بود؛ روزهایی که دشمن تلاش می کرد با جنگ رسانه ای و انتشار روایت های مختلف، افکار عمومی را تحت تأثیر قرار دهد.

حسین کلاتی و ۴ نفر دیگر از اعضای این تشکل، در همین فضا تولید محتوای تصویری را آغاز کردند. او می گوید: مجموعه کلیپ های «روایت الهی از جنگ»، را در ۲ فصل و ۱۰ قسمت تولید کردیم. در این کلیپ ها با استناد به آیات قرآن و روایات، فضای جنگ و نقش مردم را تبیین کردیم. این مجموعه از شبکه استانی خراسان رضوی نیز پخش شد. اعضای ریبون در کنار تولید محتوای تصویری، در هفته اول جنگ، بیانیه ای با محتوای «نه به آتش بس» منتشر کردند؛ بیش از ۱۱۰ نفر از استادان و نخبگان سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور این بیانیه

را امضا کردند.

تولید و توزیع تراکت در اجتماعات شبانه، بخش دیگری از فعالیت های این تشکل بود؛ «می خواستیم افرادی را که تماشاچی هستند اما دل درگرو وطن و نظام دارند و هنوز حلقه اتصال را پیدا نکرده اند، به جمع مردم حاضر در صحنه دعوت کنیم.»

در کنار تولید کلیپ، بیانیه و تراکت، اعضای ریبون نشریه ای با عنوان «حماسه خیابان» نیز منتشر کردند. کلاتی می گوید: این نشریه به روایت ابعاد مختلف حضور مردم در خیابان ها پس از شهادت قائدامت اسلامی می پردازد و در تلاش هستیم نسخه عربی آن را نیز منتشر کنیم.

داشته باشد، از مادران شهدای همان

محله دعوت کردیم تا در این مراسم حضور پیدا کنند و سربندهایی را بر سر بانوان شرکت کننده ببندند. این برنامه با استقبال بسیار خوب میزبانان و حاضران روبه روشد. بعضی از بانوان ابتکار عمل نیز به خرج دادند و با گذاشتن میز و عکس رهبر شهید و پخش صدای قرآن، روضه خانگی را به مراسم عزاداری برای قائدامت اسلامی تبدیل کردند.

سهام نوجوان ها از یک حرکت مردمی

حسینی از نقش نوجوانان هم می گوید: «شب ها خیابان ها پر از جمعیت بود، اما برای ساعت های روز برنامه ای نداشتیم. در جلسات تشکل به این نتیجه رسیدیم که از ظرفیت نوجوانان استفاده کنیم و به همین دلیل، کاروان دو چرخه سواری راه انداختیم.»

این کاروان با همکاری مساجد و بسیج دانش آموزی، ۴ نوبت در نقاط مختلف شهر به حرکت درآمد. نوجوان ها با پرچم ایران، تصویر حضرت آقا و سردادن شعارهای ملی و حماسی در این برنامه شرکت کردند. حسینی می گوید: استقبال آن ها فراتر از انتظار ما بود؛ تا جایی که بسیاری از همین نوجوان ها در روزهای بعد، خودشان برای کمک به برگزاری اجتماعات شبانه اعلام آمادگی کردند.

این روزها که مشهد برای میزبانی از مراسم تشییع رهبر شهید آماده می شود، اعضای ریبون هم بیکار ننشسته اند. آن ها دور هم جمع شده اند تا با به اشتراک گذاشتن ایده ها و برنامه ها برای مراسم پیش رو آماده شوند؛ همان کاری که از روز نخست شکل گیری این تشکل، یعنی تبیین و رساندن پیام های رهبری به مردم، وظیفه خود می دانند.

برپایی ۱۱۰ روضه خانگی برای رهبر شهید

فعالیت تشکل ریبون، تنها به تولید شعار و محتوا محدود نمی شد؛ آن ها تلاش می کردند برای هر گروه از مردم، نقش و برنامه ای متناسب تعریف کنند. سید علی حسینی، مسئول ایده پردازی برای نقش آفرینی بانوان و نوجوانان در این برهه زمانی بوده است. او تعریف می کند: از همان روزهای اول حضور پررنگ بانوان را اجتماعات شبانه توجه را جلب کرد. ۷۰ درصد شرکت کنندگان را زنان تشکیل می دادند؛ به همین دلیل تصمیم گرفتیم از ظرفیت استفاده کنیم تا روشننگری فقط در فضای خیابان خلاصه نشود. او و ۳ نفر دیگر از اعضای ریبون، سراغ بانوانی رفتند که در طول سال در خانه هایشان مراسم روضه برگزار می کردند. از آن ها خواستند با نصب پرچم های سیاه و برپایی روضه برای رهبر شهید، چهره شهر را تغییر دهند؛ «از هفته اول پس از شهادت آقا تاربعین ایشان، ۱۱۰ روضه خانگی در محله های مختلف مشهد برگزار شد. یکی از کارهای ما فرستادن سخنران به این محافل بود.»

اعضای ریبون، بیرق سیاهی را که تصویر امام شهید و پرچم ایران را داشت در اختیار این بانوان قرار می دادند تا بر سر در خانه هایشان نصب کنند؛ «در روز اربعین حضرت آقا، ۷۰ روضه خانگی به صورت هم زمان برگزار شد. چون می خواستیم این روز حال و هوای متفاوتی

